

18. Sprawy cudzoziemców, repatriantów, nabycia nieruchomości przez cudzoziemców.

Istotną grupę spraw stanowiły sprawy ze skarg cudzoziemców na decyzję w przedmiocie udzielenia statusu uchodźcy.

W sprawie o **sygn. akt V SA/Wa 2193/07** skarżący złożył kolejny wniosek o nadanie statusu uchodźcy. Rada do Spraw Uchodźców utrzymała w mocy decyzję odmawiającą nadania statusu uchodźcy podnosząc w uzasadnieniu, że we wniosku nie zostały podane żadne nowe okoliczności, które nie istniały w dniu wydania poprzedniej decyzji w sprawie o nadanie statusu uchodźcy. Organ odwoławczy stwierdził tożsamość rozpatrywanej wcześniej sprawy i zakończonej wydaniem decyzji ostatecznej i wyjaśnił, że tożsamość ta dotyczy zarówno podmiotu postępowania, jak i przedmiotu – tej samej podstawy prawnej, podstawy faktycznej i treści żądania. Zdaniem organu odwoławczego, w kolejnym złożonym wniosku o nadanie statusu uchodźcy wnioskodawca nie przytoczył nowych okoliczności, które mogłyby świadczyć o prześladowaniu jego lub uzasadniałyby obawę przed prześladowaniem z powodu rasy, religii, przynależności do określonej grupy społecznej lub przekonań politycznych, a tym samym przytoczone przez stronę w postępowaniu okoliczności nie dają jakichkolwiek podstaw uzasadniających obawę przed prześladowaniem z powodów wskazanych w art. 1A Konwencji Genewskiej i w związku z tym wniosek o nadanie statusu uchodźcy jest oczywiście bezzasadny w rozumieniu art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Sąd nie podzielił stanowiska Rady do Spraw Uchodźców, że złożony kolejny wniosek o nadanie statusu uchodźcy w sprawie rozstrzygniętej ostateczną decyzją administracyjną jest bezzasadny w takim znaczeniu, że rozstrzygnięcie merytoryczne sprawy w oparciu o jego treść nie może mieć miejsca. Stwierdzenie to bowiem jest sprzeczne z tym, co zrobił organ, który rozstrzygnął o wniosku odmawiając żądaniu skarżącego. Organ ma prawo uznać, iż w ramach nowych twierdzeń zainteresowanego wniosek jest oczywiście bezzasadny, ale wniosek musi zostać wstępnie oceniony w kontekście jego zawartości oraz dowodów na jakie powołuje się strona w zestawieniu z tym, na jakim ewentualnie etapie znajduje się sprawa związana z poprzednio

zgłoszonym wnioskiem. Sąd zwrócił uwagę na sekcję 4 art. 32 dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w Państwach Członkowskich (Dz. U. L 326 z dnia 13 grudnia 2005 r.), w której określono procedury postępowania organu w przypadku złożenia przez cudzoziemca kolejnego wniosku o udzielenie azylu (...). Regulacja zawarta w ust. 1 tego przepisu, zgodnie z którą w przypadku gdy osoba, która złożyła wniosek o udzielenie azylu w Państwie Członkowskim przedstawi dalsze informacje lub złoży kolejny wniosek w tym samym Państwie Członkowskim to Państwo Członkowskie może zbadać te dalsze informacje lub elementy kolejnego wniosku w ramach rozpatrzenia uprzedniego wniosku lub w ramach badania decyzji w drodze rewizji lub odwołania, o ile właściwe organy mogą w tych ramach wziąć pod uwagę i rozważyć wszystkie elementy zawarte w dalszych informacjach lub kolejnym wniosku. Pozwala to także na przyjęcie możliwości rozważenia postępowania organu, w ramach możliwości wzruszenia decyzji ostatecznej – oczywiście w tym wypadku – po uwzględnieniu stanowiska strony w tym zakresie. Dyrektywa proceduralna w zakresie składania kolejnych wniosków daje również możliwość ich rozpoznania, po wstępnym rozpatrzeniu, jako nowego wniosku w sytuacji gdy zaistniały lub zostały przedstawione przez wnioskodawcę nowe elementy lub informacje znacznie zwiększające prawdopodobieństwo spełnienia przez zainteresowanego warunków statusu uchodźcy (art. 32 ust. 4). Państwa Członkowskie mogą jednakże zdecydować o dalszym rozpatrywaniu wniosku jedynie wtedy, gdy dany wnioskodawca bez własnej winy nie był w stanie uzyskać wiedzy o sprawach, o których mowa w ust. 3-5 art. 32 w trakcie uprzedniej procedury w szczególności zaś, wykonując prawo do skutecznego środka odwoławczego zgodnie z procedurami odwoławczymi.